

Udskriftsdato: tirsdag den 9. juni 2026

VEJ nr 10373 af 16/12/2014 (Historisk)

Vejledning om beregningsgrundlaget for sygedagpenge

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, j.nr. 2014-
0030981

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 10524 af 16/09/2015

Vejledning om beregningsgrundlaget for sygedagpenge

1. Indledning

I denne vejledning beskrives hvilke regler, der gælder for beregningsgrundlaget for sygedagpenge. Reglerne findes i §§ 46-51 i sygedagpengeloven (loven).

I bekendtgørelse nr. 1420 af 16. december 2014 om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v., (bekendtgørelsen) er fastsat nærmere regler om beregningsgrundlaget.

Vejledningen erstatter kapitel 17 "Beregningsgrundlaget" i vejledning nr. 9300 af 25. juni 2008 om sygedagpenge.

2. Indtægt

2.1 Lønindtægt

Til lønindtægt regnes efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1, de indkomster, der efter kildeskattelovgivningen anses for A-indkomst og er indtjent i et lønmodtagerforhold i arbejdsretlig forstand. Endvidere regnes til lønindtægt arbejdsløshedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor og midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og A-indkomst, som en aktionær eller anpartshaver har indtjent ved arbejde for selskabet.

Til lønindtægt regnes ligeledes følgende indkomster, selv om de ikke anses for A-indkomst: Løn m.v. til hushjælp og anden medhjælp i privat husholdning, værdi af fri kost og andre naturalydelser (f.eks. bil og bolig), der ydes som vederlag i et tjenesteforhold, løn udbetalt af fremmede stater, af internationale organisationer, herværende diplomatiske repræsentationer og medlemmer af sådanne, samt af fremmede staters herværende udsendte konsulere og anden B-indkomst, som er indtjent i et lønmodtagerforhold i arbejdsretlig forstand, jf. § 5, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Værnepligtsløn ved forsvaret og civilforsvaret samt rådighedsvederlag inden for hjemmeværnet er omfattet af de bestemmelser, der er fastsat for lønindtægt, jf. § 5, stk. 3, i bekendtgørelsen. Hjemsendelsespenge og værdi af fri kost og logi regnes dog ikke til lønindtægt, da disse ydelser er skattefri for værnepligtige og personer i civilforsvaret.

2.2 Indtægt som selvstændig erhvervsdrivende

Til indtægt som selvstændig erhvervsdrivende regnes erhvervsindtægter, som i væsentlig grad skyldes den pågældendes egen indsats ved selvstændig erhvervsvirksomhed, og som ikke efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1-3, regnes som lønindtægt, jf. § 5, stk. 4, i bekendtgørelsen.

Indtægt som medarbejdende ægtefælle regnes som selvstændig erhvervsindtægt, med mindre der er tale om en lønftale efter kildeskattelovens § 25 A, jf. § 5, stk. 5, i bekendtgørelsen.

2.2.1 Arbejdsfortjenesten ved virksomheden

Sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller beregnes på grundlag af arbejdsfortjenesten ved virksomheden, dog højst med det beløb, der er nævnt i lovens § 50. Om sygedagpengeforsikring for selvstændige erhvervsdrivende efter lovens § 45, se kapitel 16 i vejledning nr. 9300 af 25. juni 2008 om sygedagpenge.

Sygedagpenge til en selvstændig erhvervsdrivende beregnes på grundlag af skattemyndighedernes oplysninger i årsopgørelsen.

Der tages udgangspunkt i oplysningerne om virksomhedens overskud, herunder overskud af udlejnings- ejendomme og indtægter ved bortforpagtning. Renteindtægter, der vedrører virksomheden, og indtægt overført til medarbejdende ægtefælle fratrækkes. Renteudgifter vedrørende virksomheden og den selvstændige erhvervsdrivendes egne sygedagpenge, barseldagpenge og kompensation efter lov om barselsudligning for selvstændigt erhvervsdrivende, lov nr. 596 af 12/06/2013, lægges til, jf. § 17, stk. 1, i bekendtgørelsen.

For medarbejdende ægtefæller anvendes den seneste årsopgørelses oplysninger om det beløb, der er overført til den medarbejdende ægtefælle. Den medarbejdendes egne sygedagpenge, barseldagpenge og kompensation efter lov om barselsudligning for selvstændigt erhvervsdrivende, lov nr. 596 af 12/06/2013, lægges til dette beløb, jf. § 17, stk. 2, i bekendtgørelsen.

I Principafgørelse D-35-05 afgjorde Ankestyrelsen, at der ikke var noget grundlag for beregning af sygedagpenge, da ægtefællens underskud i egen selvstændige virksomhed var blevet modregnet i ansøgerens indtægt i det år, der var grundlag for beregningen. Ansøgeren havde ikke tegnet frivillig sygedagpengeforsikring. Der var ikke i bekendtgørelsen om dagpenge ved sygdom eller fødsel hjemmel til at korrigere for overført underskud fra en ægtefælle.

Sygedagpenge til en part i et registreret partnerskab, der er omfattet af skattelovgivningens regler om medarbejdende ægtefæller, beregnes efter reglerne om sygedagpenge til medarbejdende ægtefæller.

Efter Principafgørelse D-16-02 havde en selvstændig erhvervsdrivende ikke mulighed for at inddrage beløb, der kom til udbetaling gennem virksomheds- og kapitalafkastordningen i beregning af sygedagpenge, idet beløbet ikke vedrørte det år, hvor indtjeningen fandt sted. Ankestyrelsen lagde vægt på, at reglerne i virksomhedsskatteoven om virksomheds- og kapitalafkastordningen alene var en skatteteknisk beregning og således ikke kunne indgå ved beregningen af sygedagpenge, da der ikke var tale om sygedagpengeberettigende indtægt for dette år.

Sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende, der ved sygedagpengeperiodens begyndelse modtog en godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter servicelovens § 42, plejevederlag efter servicelovens § 120 eller dagpenge til forældre med alvorligt syge børn efter barsellovens § 26, beregnes på grundlag af årsopgørelsen for det senest forudgående regnskabsår eller et revisorattesteret regnskab, hvis der er tale om en nystartet selvstændig virksomhed, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 4.

Se Principafgørelse D-70-13, hvor en borger, der er ledig efter ophør med drift af selvstændig virksomhed, ikke har ret til at få beregnet sine sygedagpenge svarende til det beløb, som borgeren kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge, hvis borgeren ikke havde været syg, idet bestemmelsen i sygedagpengelovens § 51 om, at sygedagpenge til et ledigt medlem af en a-kasse udgør samme beløb, som personen kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge, hvis den pågældende ikke havde været syg, alene gælder i forhold til ledige lønmodtagere. § 51 omfatter ikke personer, der er ledige efter ophør med drift af selvstændig virksomhed. Jf. også Principafgørelse D-29-08, hvor sygepenge for sygefraværet som selvstændig erhvervsdrivende skulle beregnes på baggrund af oplysninger om indtægt ved selvstændig virksomhed i årsopgørelsen for seneste regnskabsår, selvom der ikke var påvist et overskud i dette år. Der var ikke grundlag for at indhente oplysninger om medlemskab af A-kasse til brug for beregningsgrundlaget for sygedagpenge.

I Principafgørelse 45-13 er fastslået, at en borger, som er ansat og beskæftiget i sit eget aktie- eller anpartsselskab, i forhold til beregning af sygedagpenge skal anses som lønmodtager.

Om beregning og udbetaling af sygedagpenge fra kommunen til en selvstændig erhvervsdrivende, der samtidig modtager sygedagpenge eller løn for et ansættelsesforhold som lønmodtager, henvises til pkt. 3.16.

2.2.1.1 Dokumentation for arbejdsfortjenesten

Det er en betingelse for retten til sygedagpenge, at den selvstændige erhvervsdrivende dokumenterer arbejdsfortjenesten i overensstemmelse med § 16, stk. 2 og 3 i bekendtgørelsen.

Som dokumentation for arbejdsfortjenesten anvendes SKAT's årsopgørelse for det - på ansøgningstidspunktet - seneste regnskabsår på grundlag af indgivet selvangivelse.

Hvis der endnu ikke foreligger en årsopgørelse, men selvangivelsen er indgivet rettidigt, anvendes i stedet årsopgørelsen for det senest forudgående regnskabsår, jf. bekendtgørelsens § 16, stk. 2. Årsopgørelsen for det senest forudgående regnskabsår anvendes også, hvis skattemyndighederne har bevilget udsættelse med indgivelse af selvangivelsen.

Hvis der ikke foreligger årsopgørelse for det forudgående år, er der ikke ret til sygedagpenge. Der er heller ikke ret til sygedagpenge, hvis selvangivelse er indgivet for sent, og årsopgørelsen derfor er takseret af skattemyndighederne. Dog vil en selvstændig erhvervsdrivende, der har tilmeldt sig forsikringsordningen efter lovens § 45, også i disse tilfælde være berettiget til sygedagpenge, da den pågældende da er sikret 2/3 af sygedagpengemaksimum, uanset at der ikke foreligger den i bekendtgørelsens § 13 beskrevne dokumentation for arbejdsindtægten.

Når der ikke forelå årsopgørelse på grundlag af indgivet selvangivelse for det seneste regnskabsår ved den oprindelige anmodning om sygedagpenge, kan der, når en sådan årsopgørelse foreligger, indgives anmodning om sygedagpenge på ny. Ret til sygedagpenge indtræder først fra det tidspunkt, hvor dokumentation foreligger, og der er indgivet ny anmodning, jf. sygedagpengelovens § 43, stk. 6.

I forbindelse med afslag på sygedagpenge på grund af manglende årsopgørelse skal kommunen vejlede om muligheden for at søge sygedagpenge på ny, når årsopgørelse foreligger.

Der kan ikke ske regulering af sygedagpengebeløb som følge af senere ændringer af arbejdsfortjenesten, jf. bekendtgørelsens § 17, stk. 3. Dette gælder også, når der sker ændringer i den årsopgørelse, som ligger til grund for beregningen af sygedagpenge, eller når der udbetales minimumsydelse.

Der skal således ikke ske regulering, når der efter fraværets begyndelse foretages ændringer i den selvangivelse, der ligger til grund for beregningen, f.eks. ændring af overførsel til medarbejdende ægtefælle. Regulering skal dog finde sted, når ændringer i årsopgørelsen skyldes, at skattelovgivningens regler oprindeligt er anvendt forkert.

Når selvangivelse oprindeligt er indsendt rettidigt, og der indgives en ny selvangivelse vedrørende et senere regnskabsår end det, der anvendes ved sygedagpengeberegning, skal der heller ikke ske regulering af sygedagpengene.

2.2.1.2 Beregning når alene drevet virksomhed i en kortere periode

Når den selvstændige erhvervsdrivende kun har drevet virksomhed i en kortere periode og derfor ikke har kunnet indgive selvangivelse som selvstændig for et helt regnskabsår, anvendes som dokumentation enten den seneste årsopgørelse som lønmodtager eller et revisorattesteret regnskab for virksomheden for et helt år, som opgøres efter samme principper som årsopgørelsen, jf. § 16, stk. 3, i bekendtgørelsen.

I Principafgørelse D-09-06 afgjorde Ankestyrelsen, at ved beregning af sygedagpenge var et helt regnskabsår for en nystartet selvstændig et helt år, hvor der havde været aktivitet/omsætning i virksomheden. Momsregistrering var ikke i sig selv udtryk for faktisk udøvelse af selvstændig virksomhed, men måtte suppleres med dokumentation for fra hvilket tidspunkt, der blev arbejdet i virksomheden.

Reglerne i § 16, stk. 3, i bekendtgørelsen anvendes, når den pågældende er nystartet som selvstændig. Det er uden betydning, om der er tale om en nystartet virksomhed.

For selvstændige erhvervsdrivende, der har drevet selvstændig virksomhed i en længere periode, og som overtager eller starter anden selvstændig virksomhed, anvendes reglerne i bekendtgørelsens § 16, stk. 3, kun, hvis årsopgørelsen for det år, der skal lægges til grund for beregningen af sygedagpenge, ikke er baseret på en selvangivelse, der vedrører et helt regnskabsår som selvstændig erhvervsdrivende.

Der gælder de samme regler for medarbejdende ægtefæller. Medarbejdende ægtefæller kan således betragtes som nystartede, når de påbegynder arbejde i ægtefællens allerede bestående virksomhed, hvis de ved fraværets begyndelse ikke har kunnet indgive selvangivelse som medarbejdende ægtefælle for et helt regnskabsår.

I Principafgørelse D-2-00 traf Ankestyrelsen den afgørelse, at en selvstændig erhvervsdrivende, der havde modtaget kontanthjælp i en periode mellem lukning af én virksomhed og åbning af en anden, havde ret til at få sygedagpengene beregnet efter de særlige regler om nystartede selvstændige erhvervsdrivende.

I Principafgørelse D-20-00 afgjorde Ankestyrelsen, at en selvstændig erhvervsdrivende, der havde genoptaget arbejdet efter barselsorlov og forældreorlov, havde ret til at få beregnet sygedagpenge på grundlag af et revisorattesteret regnskab. Begrundelsen var, at den selvstændige ikke ønskede beregningen foretaget på grundlag af den seneste årsopgørelse, og at der efter bekendtgørelsen var valgfrihed mellem disse to beregningsmuligheder.

Den nystartede selvstændige erhvervsdrivende har ret til selv at vælge, om der skal anvendes den seneste årsopgørelse som lønmodtager eller et revisorattesteret regnskab.

Hvis der er tvivl om, hvorvidt regnskabet er opgjort efter de samme principper som årsopgørelsen, må der søges vejledning hos skattemyndighederne.

2.3 Lønindtægt eller indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed

Afgørelse af, om en indtægt i sygedagpengelovens forstand er lønindtægt eller indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, tager udgangspunkt i skattemyndighedernes sondring mellem indkomstarterne. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor indtægtens karakter ikke kan afgøres efter dette kriterium, fordi det klart strider mod den arbejdsretlige vurdering, jf. bekendtgørelsens § 5.

Arbejdsretligt betragtes det som et lønmodtagerforhold, når der udføres personligt arbejde i et tjenesteforhold til en arbejdsgiver. Den pågældende er således undergivet arbejdsgiverens ledelse og instruktioner for arbejdets udførelse og modtager arbejdsvederlag i form af løn. Aflønning med honorar er dog ikke i sig selv ensbetydende med, at der ikke er tale om en lønmodtager, jf. således Principafgørelse D-24-00 (refereret nedenfor).

I tvivlstilfælde kan det tillægges vægt, om arbejdet udføres for den eventuelle arbejdsgivers regning og risiko og i dennes navn. Det kan også indgå i vurderingen, om arbejdet udføres med egne driftsmidler, idet der dog er brancher, hvor det er normalt, at også lønmodtagere ejer egne driftsmidler. Flere arbejdsforhold udelukker ikke i sig selv, at der er tale om en lønmodtager, men det kan indgå i afgørelsen, om

den pågældende kun har indgået ét arbejdsforhold. Det kan desuden indgå hvilke betingelser, der fremgår af samarbejdsaftaler/kontrakter.

Endvidere kan der lægges vægt på, om arbejdsforholdet omfattes af ferieloven, lovgivningen om arbejdsskadesikring, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Garantifond etc. Det er ikke afgørende, om der rent faktisk er indbetalt bidrag til disse ordninger, men derimod, om der efter den pågældende lovgivning er pligt til at betale bidrag eller lignende.

Det forhold, at en person har andre beskæftiget i sin tjeneste, udelukker ikke, at pågældende selv står i tjenesteforhold til en arbejdsgiver.

Der kan være stor forskel på, hvordan forskellige myndigheder foretager afgrænsningen mellem lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende.

I Principafgørelse D-24-00 blev en freelancejournalist ud fra en samlet vurdering anset som lønmodtager i dagpengelovens forstand. Ankestyrelsen lagde vægt på oplysningerne i aftalebekræftelsen mellem freelancejournalisten og arbejdsgiver A, hvoraf fremgik, at freelancejournalisten blev ansat som journalistisk medarbejder, og at han refererede til centerlederen. Freelancejournalistens arbejdsopgaver var nærmere oplyst i aftalebekræftelsen. Der blev ydet et ferietillæg. For kørsel og rejse betales godtgørelse. Alle nødvendige udgifter i forbindelse med bladproduktionen betales af arbejdsgiver A. Der blev også lagt vægt på, at opgaven blev aflønnet med et samlet honorar på 120.000 kr. pr. år, og at dette beløb udbetaltes med et fast månedligt beløb på 10.000 kr. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på freelancejournalistens oplysninger om, at han udførte arbejdet hos arbejdsgiver A og arbejdsgiver B og anvendte deres udstyr og deres lokaliteter, at han var undergivet arbejdsgiver A's og arbejdsgiver B's ledelse og instruktion, samt at arbejdet udførtes for arbejdsgiver A's og arbejdsgiver B's regning og risiko. Ligeledes lagde Ankestyrelsen vægt på, at arbejdsgiver B beregnede freelancejournalistens vederlag pr. time, og at arbejdsgiver A og arbejdsgiver B indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, betalte ATP og SP samt udbetalte feriepenge. Endelig lagde Ankestyrelsen vægt på oplysningerne om, at freelancejournalisten ikke var momsregistreret, og at han var medlem af en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere.

Godtgørelser for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelse, udvalg, kommissioner, råd og lignende, som i væsentlig grad skyldes den sikredes egen arbejdsindsats, regnes til selvstændig erhvervsindtægt, jf. § 5, stk. 6, i bekendtgørelsen. I Principafgørelse D-5-98 lægges der således vægt på, at vederlag for byrådsarbejde ikke er indkomst indtjent i et lønmodtagerforhold i arbejdsretlig forstand, men derimod sygedagpengegivende indtægt ved selvstændig virksomhed.

Der er særlige problemer med afgrænsningen mellem selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagere for så vidt angår indehavere af underleverandørvirksomheder (f.eks. systuer). Indehaveren er arbejdsgiver for de ansatte på virksomheden. Ved afgørelsen af, om indehaveren står i tjenesteforhold til ordregiveren, kan der lægges vægt på, om indehaveren er beskæftiget med hel eller delvis forarbejdning af materiale modtaget fra ordregiveren, om indehaveren også arbejder for andre virksomheder eller private kunder, og om indehaveren selv bestemmer prisen for de forskellige arbejdsydelser. Der må endvidere lægges vægt på, om den pågældende har etableret sig i egne lokaler, selv leder og fordeler arbejdet og er momsregistreret, samt om vederlaget er beregnet, som det er almindeligt i tjenesteforhold.

Ved entreprise- og freelanceforhold og lignende må det vurderes, om forholdet har en karakter, der udelukker et tjenesteforhold, dvs. om forholdet har en så selvstændig karakter, at den pågældende ikke efter hele sin økonomiske og sociale stilling kan anses for lønmodtager. I Principafgørelserne D-24-00 og D-16-03 er nogle freelancejournalister ud fra en samlet vurdering anset som lønmodtagere i sygedagpengelovens forstand.

Provisionslønnede (sælgere, repræsentanter, agenter, inkassatorer m.fl.) er lønmodtagere, hvis de må betragtes som ansatte i en virksomhed. Ved vurderingen kan der lægges vægt på, om den pågældende arbejder direkte for en virksomhed, er berettiget til at arbejde for andre virksomheder, er undergivet detaljerede instruktioner fra arbejdsgiveren, har mødepligt, rapporteringspligt m.v. og virker inden for et bestemt distrikt eller på anden måde er pålagt et vist arbejde som forudsætning for stillingen eller i øvrigt er bundet til virksomheden på en sådan måde, at det kan betragtes som et tjenesteforhold.

3. Beregning

§ 47. Sygedagpenge til lønmodtagere, der er fuldt uarbejdsdygtige på grund af sygdom, beregnes på grundlag af det ugentlige timetal under sygefraværet og den timefortjeneste, som lønmodtageren i gennemsnit har opnået i aktuelle ansættelsesforhold i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag, efter betaling af arbejdsmarkedsbidrag. Opgørelse af timefortjenesten sker på baggrund af indberetninger i henhold til lov om et indkomstregister, jf. dog stk. 2. Sygedagpenge fra arbejdsgiveren beregnes på grundlag af den timefortjeneste, som lønmodtageren ville have været berettiget til under sygefraværet efter betaling af arbejdsmarkedsbidrag hos den pågældende arbejdsgiver.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Opgørelse af timefortjenesten efter stk. 1, herunder placeringen af indberettede løntimer og indkomst, omregning af indkomst m.v.
- 2) Medregning af beskæftigelse og indkomster, som ikke er indberettet til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, ved opgørelsen af timefortjenesten.
- 3) Opgørelse af timetal og anvendelse af andre beregningsperioder end fastsat i stk. 1 for lønmodtagere, hvor beregning efter stk. 1 ikke er mulig eller hensigtsmæssig, herunder lønmodtagere med ukendt eller varierende arbejdstid.
- 4) Beregning af sygedagpenge for lønmodtagere, der ikke har været i aktuelle ansættelsesforhold de seneste 3 afsluttede kalendermåneder, herunder nyuddannede og nyansatte.
- 5) Omberegning af sygedagpenge i særlige tilfælde.
- 6) Fravigelse af reglerne i § 50, stk. 1, for lønmodtagere med skiftende arbejdstid, jf. § 50, stk. 2.

Efter lovens § 47, stk. 1, 1. pkt. beregnes sygedagpengene ved fuld uarbejdsdygtighed som hovedregel på grundlag af det ugentlige timetal under sygefraværet og den timefortjeneste, som lønmodtageren i gennemsnit har opnået i aktuelle ansættelsesforhold i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag, efter betaling af arbejdsmarkedsbidrag.

I timefortjenesten indgår foruden grundlønnen sædvanlige tillæg. Derimod omfatter timefortjenesten ikke feriegodtgørelse, søgnehelligdagsbetaling, pensionsbidrag (arbejdsgiveradministrerede indbetalinger af pensionsbidrag) og ATP-bidrag. Arbejdsmarkedsbidrag efter lov om arbejdsmarkedsfonde indgår heller ikke i timefortjenesten.

Sygedagpengene pr. time kan dog højst udgøre det beløb, der er nævnt i lovens § 50, stk. 1, divideret med den normale overenskomstmæssige ugentlige arbejdstid, jf. vejledning nr. 9300 af 25. juni 2008 om sygedagpenge, pkt. 50.

3.1. Timetallet

Arbejdsgiver skal indberette timetallet i forbindelse med anmeldelse af sygefraværet, herunder angive antallet af timer, hvis lønmodtageren delvis har genoptaget arbejdet, og oplyse den ugentlige arbejdstid fordelt på dage.

I timetallet under sygefraværet indgår dokumenteret regelmæssigt forekommende overarbejde. Ekstraordinært overarbejde indgår kun i de tilfælde, hvor omfanget kan dokumenteres. Ved opgørelsen af timetallet ses der bort fra planlagte ferie- og fridage, da lønmodtageren ikke kan afholde ferie under sygdom, der indtræder før varslet ferie.

Hvis lønmodtageren sædvanligvis har flere timer pr. uge end den normale overenskomstmæssige arbejdstid, vil pågældende fra arbejdsgiveren kunne få udbetalt sygedagpenge på grundlag af det faktiske timetal ganget med timefortjenesten, der højst kan udgøre timemaksimum. Ved udbetaling af sygedagpenge fra kommunen kan den samlede sygedagpengeudbetaling ikke overstige det maksimum, der er nævnt i lovens § 50, stk. 1, jf. lovens § 50, stk. 2.

3.2. Timefortjenesten

Arbejdsgiver udbetaler sygedagpenge på grundlag af den timefortjeneste, som lønmodtageren ville være berettiget til efter betaling af AM-bidrag hos den pågældende arbejdsgiver.

Opgørelsen af timefortjenesten ved beregningen af sygedagpenge til lønmodtageren fra kommunen sker på baggrund af arbejdsgiverens indberetninger i henhold til lov om et indkomstregister. Arbejdsgiveren skal ved anmodning om refusion oplyse, om der udbetales fuld løn under sygefraværet. Hvis dette ikke er tilfældet, fordi der alene udbetales nedsat løn under sygefraværet, skal arbejdsgiveren angive sygelønnen.

Som hovedregel bliver sygedagpengesatsen for en lønmodtagers sygedagpenge fra kommunen, og dermed refusionen pr. time til en arbejdsgiver (eller flere arbejdsgivere), der udbetaler løn under sygefraværet, således beregnet på baggrund af arbejdsgiverens indberetninger til indkomstregistret om udbetalt løn og løntimer for de seneste tre afsluttede kalendermåneder, før sygdom indtræffer.

Der skal ud fra den samlede løn fra den enkelte arbejdsgiver og de dertil anførte løntimer udregnes en gennemsnitlig timeløn for perioden, som skal bruges til at beregne sygedagpengesatsen. Hvis der er flere arbejdsgivere, beregnes sygedagpengesatsen for dem hver især.

I timefortjenesten indgår grundlønnen og sædvanlige tillæg fratrukket feriegodtgørelse, søgnehelligdagsbetaling, pensionsbidrag (arbejdsgiveradministrerede indbetalinger af pensionsbidrag) og ATP-bidrag. Arbejdsmarkedsbidrag efter lov om arbejdsmarkedsfonde indgår heller ikke i timefortjenesten.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 4 skal lønindkomster fra arbejdsgiveren, hvor der ikke er anført løntimer, omregnes til timer. Hvis der i indkomstregistret ikke er anført et timetal for en lønindtægt fra arbejdsgiveren, skal der for lønmodtagere med ukendt arbejdstid – fx provisionslønnede - foretages omregning af indtægten til timer til brug for opgørelse af timefortjenesten. Som udgangspunkt vil der i løntimefeltet være registreret ”999.999,99”, når der er tale om lønmodtagere med ukendt arbejdstid. Omregningen skal ske ud fra samme beregningsmåde som i § 2, stk. 7 om ukendt arbejdstid i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedets Tillægspension, bekendtgørelse nr. 859 af 08/09/2009. Det sker ved, at lønnen fra arbejdsgiveren, fratrukket feriegodtgørelse mm, jf. bekendtgørelsen § 6, stk. 1, divideres med ATP-bekendtgørelsens timeløn ved ukendt arbejdstid, hvorved timetallet findes. Hvert år i begyndelsen af januar offentliggøres den timefortjeneste, der skal anvendes for det indeværende kalenderår. I 2014 er timefortjenesten 189,49 kr. for mænd og 171,12 kr. for kvinder.

Har arbejdsgiver reguleret lønnen eller fx udbetalt tillæg eller bonus, skal der ikke foretages omregning af denne indtægt til timeantal, idet arbejdsgiver i disse tilfælde allerede har oplyst et timetal ved den tidligere lønindberetning. Som udgangspunkt vil der i løntimefeltet være registreret ”0” i disse situationer. I disse situationer skal indtægten medregnes til det oprindelige indtægtsgrundlag, således at timefortjenesten bliver højere eller lavere.

Hvis lønmodtageren har været ansat i kortere tid end de seneste 8 uger hos den aktuelle arbejdsgiver, skal beregningen efter bekendtgørelsens § 6, stk. 5 ske ud fra arbejdsgivers oplysning om den aftalte løn.

Der er særlige regler for beregning af sygedagpenge til personer, der ved sygdommens indtræden var ansat på et skib, der er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS). Hyren til en sådan søfarende fastsættes under hensyn til, at denne ikke er skattepligtig og således vil være væsentlig lavere end den bruttoløn, der almindeligvis beregnes sygedagpenge på grundlag af.

Under hensyn til, at sygedagpenge er et A-skattepligtigt beløb, skal sygedagpenge til søfarende, der er ansat på DIS-skibe, derfor beregnes på grundlag af en bruttohyre, der findes ved at benytte de retningslinjer, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1417 af 23. december 2012 om beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere.

Hovedreglen i lovens § 47, stk. 1, 1. pkt., anvendes i alle de tilfælde, hvor arbejdstiden er fastlagt på forhånd.

3.3 Omberegning

Den beregnede timefortjeneste anvendes som udgangspunkt under hele sygefraværsperioden. Det betyder, at arbejdsgiveren og borgeren ikke løbende under sygefraværet skal give besked til kommunen om ændringer i lønnens størrelse.

Ordinære årlige lønstigninger vil som altovervejende hovedregel ikke medføre omberegning. Der vil således som hovedregel kun ske omberegning i forbindelse med satsregulering af sygedagpengene ved årsskiftet efter reglerne i sygedagpengelovens § 64.

For en lønmodtager, der ikke får den maksimale timesats, jf. lovens § 50, stk. 1, kan der dog ske omberegning i særlige tilfælde, hvis der dokumenteres en betydelig ændring i indkomsten. Fx en større lønstigning som følge af, at den sygemeldte overgår fra ungarbejderløn til voksenløn ved sin 18 års fødselsdag, eller som følge af overgang fra ansættelse som elev/lærling/trainee til ordinær ansættelse. Lønmodtager eller arbejdsgiver har ret til omberegning, hvis lønmodtageren kan fremlægge dokumentation for, at der er sket en væsentlig ændring i indkomsten i forhold til beregningsgrundlaget, fx pga. en stor lønstigning kort inden sygefraværet, eller fordi der under sygefraværet ville være sket en væsentlig ændring af indtægten.

Sygedagpengebeløbet kan også ændres, når ansættelsesforholdet ophører under sygeperioden. Hvis lønmodtageren er arbejdsløshedsdagpengeberettiget medlem af en arbejdsløshedskasse, vil sygedagpenge efter ansættelsesforholdets ophør skulle udgøre et beløb, der svarer til det beløb, som lønmodtageren kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge, jf. lovens § 51. Se pkt. 51 i vejledning nr. 9300 af 25. juni 2008 om sygedagpenge.

Omvendt vil sygedagpengeudbetaling til en person, der ikke er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, og hvis ansættelsesforhold ophører midt i en fraværsperiode, ikke kunne ophøre med den begrundelse, at beregningsgrundlaget er svarende til 0 kr. I sådanne tilfælde fortsætter sygedagpengeudbetalingen på det hidtidige grundlag.

3.4.1 Lønmodtagere, der har varierende eller ikke fastsat arbejdstid

Hvis lønmodtagerens arbejdstid ikke er fastsat på forhånd eller er varierende, beregnes sygedagpengene fra arbejdsgiver på grundlag af det gennemsnitlige antal arbejdstimer i de sidste 4 uger før sygdommens indtræden, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 1.

Arbejdsgiveren skal kun udbetale sygedagpenge på grundlag af indtjeningen hos den pågældende arbejdsgiver, jf. lovens § 47, stk. 1, sidste punktum og bekendtgørelsens § 8, stk. 1. Det vil sige, at sygedagpenge

fra arbejdsgiveren beregnes på grundlag af det gennemsnitlige antal arbejdstimer og den gennemsnitlige timeløn hos den pågældende arbejdsgiver de sidste 4 uger.

En lønmodtager i midlertidig ansættelse med varierende ugentlig arbejdstid har således ret til sygedagpenge beregnet på grundlag af den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før fraværets begyndelse. Der kan herudover evt. være ret til sygedagpenge fra kommunen på grundlag af det gennemsnitlige ugentlige antal timer med arbejdsløshedsdagpenge fra arbejdsløsheds-kassen i de sidste 4 uger før sygdommens indtræden, jf. bekendtgørelsens § 11.

I Principafgørelse D-22-95 fastslog Ankestyrelsen, at lønmodtagerens sygedagpenge fra arbejdsgiveren skulle beregnes på grundlag af den gennemsnitlige indtjening inden for de sidste 4 uger før sygdommens indtræden. Frihed, hvor chaufføren mod garantibetaling var forpligtet til at stå til rådighed for arbejdsgiveren og med kort varsel kunne beordres i arbejde, kunne således medregnes i 4-ugers perioden.

Sygedagpengene kan beregnes på samme måde, hvis timefortjenesten ikke kan fastslås, fordi beskæftigelsen er eller under sygdommen ville være afbrudt på grund af produktionsstop som følge af råvaremangel, vejrlig el.lign., jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Hvis antallet af arbejdstimer i 4-ugers perioden ikke er sædvanligt, anvendes i stedet det gennemsnitlige antal arbejdstimer og den gennemsnitlige timefortjeneste i de seneste 13 uger.

Eksempel 1:

Lønmodtager med ikke på forhånd fastsat arbejdstid og timefortjeneste

Lønmodtagerens arbejdstid de sidste 13 uger med seneste uge før fraværet nævnt først:

1 uge á 28 timer

1 uge á 10 timer

1 uge á 25 timer

5 uger á 37 timer

2 uger á 27 timer

3 uger á 37 timer

Der er udbetalt supplerende arbejdsløshedsdagpenge for de uger, hvor der ikke har været beskæftigelse i 37 timer.

Sygedagpenge beregnes som udgangspunkt på grundlag af beskæftigelsen de sidste 4 uger, i alt 100 timer (28+10+25+37), dvs. sygedagpenge udbetales for 25 timer pr. uge, dvs. 5 timer pr. dag.

Hvis sygedagpenge i stedet beregnes på grundlag af arbejdstiden de sidste 13 uger inden fraværet (fordi arbejdstiden de sidste 4 uger er atypisk), skal sygedagpenge udbetales for 31,77 timer pr. uge, dvs. 6,35 timer pr. dag.

Der vil herudover være ret til sygedagpenge – fra kommunen - på grundlag af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge, som er udbetalt i de sidste 4 uger inden fraværet.

Sygedagpenge fra kommunen til en lønmodtager med varierende eller ikke fastsat arbejdstid beregnes ligesom for andre lønmodtagere ud fra arbejdsgiverens indberetninger i henhold til lov om et indkomst-

register i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder. Desuden benyttes det timeantal, arbejdsgiver har beregnet og oplyst, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 1.

Hvis antallet af arbejdstimer i 4-ugers perioden ikke er sædvanligt, har lønmodtager ved henvendelse til kommunen ret til at få beregnet sygedagpengene fra kommunen ud fra det gennemsnitlige antal arbejdstimer indberettet i henhold til lov om et indkomstregister i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag.

Sygedagpenge fra kommunen skal beregnes på grundlag af den samlede arbejdstid og indtægt hos samtlige arbejdsgivere i beregningsperioden, hvis der ikke er ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren. Den samlede udbetaling af sygedagpenge fra kommunen kan dog ikke overstige det maksimale sygedagpengebeløb pr. uge, jf. lovens § 50, stk. 2.

I de tilfælde, hvor der er flere ansættelsesforhold, og der i et eller flere af disse er en arbejdsgiverforpligtelse til at betale sygedagpenge, er der ret til sygedagpenge fra kommunen i 30-dages perioden for de(t) arbejdsforhold, hvor der ikke er en arbejdsgiverforpligtelse. Det forudsættes, at beskæftigelseskravet over for kommunen er opfyldt.

I denne situation medregnes kun arbejdstid og indtægt for de ansættelsesforhold i beregningsperioden, som ikke indgår ved beregning af sygedagpenge fra arbejdsgiveren.

Lønmodtagere, der er delvist ledige, vil desuden få beregnet sygedagpenge på grundlag af gennemsnittet af de arbejdsløshedsdagpenge, der er udbetalt i 4-ugers perioden, jf. bekendtgørelsens § 11. Perioder med delvis ledighed - hvorved forstås, at der er udbetalt supplerende arbejdsløshedsdagpenge samtidig med, at lønmodtageren har et bestående ansættelsesforhold - holdes således ikke udenfor beregningen. Det samme gælder, når der i beregningsperioden forekommer perioder med beskæftigelse hos anden arbejdsgiver end den eller de aktuelle.

Der beregnes derimod ikke sygedagpenge på grundlag af arbejdsløshedsdagpenge, som er udbetalt under fuld ledighed i perioden.

Ved deltidsarbejde udbetales sygedagpenge kun for de mistede fraværstimer. Beregningen foretages på grundlag af antal mistede timer pr. arbejdsdag og den gennemsnitlige timefortjeneste, begrænset af timemaksimum.

Eksempel 2:

Lønmodtagerens beskæftigelse de sidste 3 afsluttede kalendermåneder inden fraværet med seneste arbejdsuge nævnt først:

1 uge á 20 timer hos arbejdsgiver A samt supplerende arbejdsløshedsdagpenge.

1 uge med ferie, ansat hos arbejdsgiver A.

1 uge á 37 timer hos arbejdsgiver A.

7 uger uden ansættelse med arbejdsløshedsdagpenge som fuldtidsforsikret.

3 uger á 37 timer hos arbejdsgiver A.

Sygedagpenge fra arbejdsgiver A beregnes på grundlag af det gennemsnitlige antal arbejdstimer i de sidste 4 uger inden fraværet, i alt 57 timer fordelt på 2 uger (1 uge som fuldtidsledig i 4-ugers perioden og 1 uge med ferie i det aktuelle ansættelsesforhold holdes udenfor beregningen). Sygedagpenge udbetales for 28,5 timer pr. uge.

Der vil herudover være ret til sygedagpenge - fra kommunen - på grundlag af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge, se pkt. 3.13-3.14 om supplerende arbejdsløshedsdagpenge og delvis ledige.

Ved *arbejdsfordeling*, hvor der foreligger en fast skemalagt aftale om, på hvilken måde arbejdsfordelingen tilrettelægges, følges samme princip som ved deltidsarbejde.

Arbejdsfordeling foreligger, når der i de arbejdsfri perioder er tale om en suspension af ansættelsesforholdet, således at lønmodtageren på det aftalte tidspunkt for arbejdets genoptagelse genindtræder i sine rettigheder (anciennitet, opsigelsesvarsler m.v.). Hvis der derimod er tale om en reel opsigelse med løst aftale om eventuelt nyt arbejde, uden at tidspunktet for dette er fastsat, betragtes tilfældet ikke som arbejdsfordeling, men som almindelig opsigelse af et ansættelsesforhold. I det tilfælde har lønmodtageren ikke ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren for sygdom, der begynder efter arbejdsophøret.

Ved sygdom under arbejdsfordeling regnes således den periode, hvori arbejdsgiveren skal betale sygedagpenge, fra og med 1. sygedag, uanset om denne skulle have været en arbejdsdag eller en arbejdsfri dag. Arbejdsgiveren udbetaler sygedagpenge for de dage, hvor lønmodtageren skulle have arbejdet. Hvis lønmodtageren ville have ret til arbejdsløshedsdagpenge, hvis sygdommen ikke var indtrådt, udbetales sygedagpengene af kommunen for de arbejdsfri dage, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 5.

Princippet om deling af udbetalingen af sygedagpenge mellem arbejdsgiveren og kommunen gælder således, uanset om 1. sygedag skulle have været en arbejdsdag eller en arbejdsfri dag.

I de tilfælde, hvor arbejdsfordelingen er aftalt som en generel arbejdstidsforkortelse pr. dag eller pr. uge, betaler arbejdsgiveren sygedagpenge efter lovens § 47, stk. 2.

Kommunen udbetaler supplerende sygedagpenge for de arbejdsfri timer eller dage under forudsætning af, at der ville være ret til arbejdsløshedsdagpenge for disse timer eller dage.

Det er en forudsætning for korrekt udbetaling, at det af arbejdsgiverens oplysninger ved anmodningen klart fremgår, hvorledes arbejdsfordelingsordningen på den enkelte virksomhed er tilrettelagt.

Når arbejdsfordeling ophører i løbet af fraværperioden, skal sygedagpenge alene beregnes på grundlag af den mistede timeindtægt, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 5.

3.5. Lønmodtagere med ukendt arbejdstid

Når der ikke kan oplyses noget om arbejdstiden hverken før eller efter fraværets start, anvendes reglerne for beregning af sygedagpenge til lønmodtagere med ukendt arbejdstid.

Ved beregning af sygedagpenge fra *arbejdsgiver* til lønmodtagere med ukendt arbejdstid anvendes samme beregningsmåde som i bekendtgørelse om Arbejdsmarkedets Tillægspension ved opgørelse af det gennemsnitlige ugentlige timetal inden for de sidste 4 uger før sygdommens indtræden. Hvis indkomsten i 4-ugers perioden ikke er sædvanlig, anvendes i stedet indkomsten i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder.

Sygedagpenge fra *kommunen* til en lønmodtager med ukendt arbejdstid beregnes ligesom for andre lønmodtagere ud fra arbejdsgiverens indberetninger i henhold til lov om et indkomstregister i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder. Desuden benyttes det timeantal, arbejdsgiver har beregnet og oplyst, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 1.

Hvis antallet af arbejdstimer i 4-ugers perioden ikke er sædvanligt, har lønmodtager ved henvendelse til kommunen ret til at få beregnet sygedagpengene fra kommunen ud fra det gennemsnitlige antal

arbejdstimer indberettet i henhold til lov om et indkomstregister i de seneste 3 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag.

Hvert år i begyndelsen af januar måned offentliggøres den timefortjeneste, der skal anvendes for det indeværende kalenderår.

Timefortjenesten er for 2014:

189,49 kr. for mandlige lønmodtagere og

171,12 kr. for kvindelige lønmodtagere.

Den samlede udbetalte løn divideres med timefortjenesten, jf. bekendtgørelse om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvorved det gennemsnitlige antal arbejdstimer fremkommer.

Da timefortjenesten ikke kendes for denne gruppe, skal sygedagpengene beregnes på grundlag af det beregnede gennemsnitlige timetal ganget med timemaksimum efter lovens § 50, stk. 1, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4.

For provisionslønnede sælgere sker beregningen af arbejdstiden fra arbejdsgiver på grundlag af ATP-bekendtgørelsens timefortjeneste og indtægten inden for de sidste 9 måneder før sygdommens indtræden, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

Eksempel:

Mandlig lønmodtager.

Indtægt (A-skattepligtig) hos arbejdsgiver A de sidste 4 uger inden fraværet: 35.000 kr. Arbejdstiden fastsættes til $(35.000:189,49)$ ca. 185 timer fordelt på 4 uger, dvs. sygedagpenge udbetales for ca. 50 timer pr. uge, ca. 10 timer pr. dag.

Kvindelig lønmodtager.

Indtægt hos arbejdsgiver A de sidste 4 uger inden fraværet: 31.600 kr.

Arbejdstiden fastsættes til $(26.580:171,12)$ ca. 185 timer fordelt på 4 uger, dvs. sygedagpenge udbetales for ca. 50 timer pr. uge, ca. 10 timer pr. dag.

Opgørelse af indtægt og arbejdsperiode sker som udgangspunkt efter de samme regler som for lønmodtagere med ikke på forhånd fastsat arbejdstid. Det vil sige, at perioder uden ansættelse, som medregnes som arbejdsmarkedstilknytning ved afgørelse af, om sygedagpengelovens beskæftigelseskrav er opfyldt, holdes udenfor beregningen. Perioder med delvis ledighed og perioder med beskæftigelse hos anden arbejdsgiver end den aktuelle holdes ikke udenfor.

Hvis arbejdstiden i en del af beregningsperioden er kendt, indgår dette timetal ved beregningen. Indtægten i denne periode, hvor timetallet er kendt, indgår ikke ved ATP-beregningen.

Sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere med ukendt arbejdstid, når der ikke er en arbejdsgiverforpligtelse, beregnes på grundlag af den samlede lønindtægt fordelt på hele beregningsperioden. Dog holdes som nævnt perioder uden beskæftigelse, som medregnes som arbejdsmarkedstilknytning ved afgørelse af om lovens beskæftigelseskrav er opfyldt, udenfor beregningen. Den samlede sygedagpengeudbetaling kan dog ikke overstige det maksimale sygedagpengebeløb pr. uge, jf. lovens § 50, stk. 2.

3.6 Lønmodtagere, der er løsarbejdere m.v.

Løsarbejderforhold er et særligt ansættelsesforhold, der adskiller sig fra fastansættelse eller løbende ansættelsesforhold ved, at der altid er tale om kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold, hvor ansættelsens ophør som hovedregel på forhånd er bestemt.

Beregning af sygedagpenge til løsarbejdere sker efter de samme regler som for andre lønmodtagere. Det vil sige, at som udgangspunkt beregnes sygedagpenge efter lovens §§ 46-49, på grundlag af den timefortjeneste, som løsarbejderen har opnået i aktuelle ansættelsesforhold efter betaling af arbejdsmarkedsbidraget.

Når der er tale om løsarbejdere med ikke på forhånd fastsat/ukendt arbejdstid, anvendes reglerne i bekendtgørelsens §§ 8 og 9 som udgangspunkt for beregning af sygedagpenge.

Eksempel:

Lønmodtagerens beskæftigelsesforhold de sidste 3 afsluttede kalendermåneder inden fraværet, med seneste arbejdsuge nævnt først:

3 dage beskæftiget som løsarbejder hos arbejdsgiver A i alt 36 timer. Sygdommen indtræder i dette ansættelsesforhold.

2 uger med arbejdsløshedsdagpenge som fuldtidsforsikret.

2 dage beskæftiget som løsarbejder hos arbejdsgiver A i alt 16 timer.

2 uger med arbejdsløshedsdagpenge som fuldtidsforsikret.

8 uger i løbende ansættelse hos arbejdsgiver A 37 timer pr. uge.

Sygedagpenge fra arbejdsgiver A beregnes på grundlag af det samlede timetal indenfor de sidste 4 uger, dvs. 52 timer fordelt på i alt 1 uge (3 uger med fuldtidsledighed holdes udenfor). Der skal således betales sygedagpenge for 10,4 timer pr. dag.

Hvis løsarbejderen er ledig og ville have haft ret til dagpenge fra arbejdsløsheds-kassen under fraværet, beregnes sygedagpenge efter lovens § 51.

Vedrørende de særlige regler for, hvornår en løsarbejder har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren, se vejledning nr. 9300 af 25. juni 2008 om sygedagpenge, pkt. 30.4.

3.7 Lønmodtagere med skifteholdsarbejde eller holddriftsaftale

Efter § 10, stk. 3, i bekendtgørelsen beregnes sygedagpenge til lønmodtagere, der arbejder i holddrift efter et særligt timebeløb. Det fremgår dog af bekendtgørelsens § 10, stk. 3, 4. pkt., at sygedagpenge fra kommunen beregnes på grundlag af den normale overenskomstmæssige arbejdstid ved dagarbejde og lønmodtagerens timefortjeneste ved dagarbejdet – dog højst med sygedagpengemaximum.

Det er en betingelse for at være omfattet af de særlige beregningsregler i bekendtgørelsens § 10, stk. 3, at

- der på den enkelte virksomhed er indgået en holddriftsaftale,
- der arbejdes i mere end 1 skift på virksomheden,
- arbejdstiden på 2. og evt. 3. skift er nedsat i forhold til den normale overenskomstmæssige arbejdstid for dagarbejde på DA/LO-området, og
- der udbetales løn, der svarer til normal løn for fuldtidsarbejde ved dagarbejde.

Sygedagpenge efter § 10, stk. 3, i bekendtgørelsen beregnes efter et særligt timebeløb, der fastsættes på grundlag af den til enhver tid normale overenskomstsmæssige arbejdstid på området, p.t. 37 timer pr. uge.

Til fastsættelse af dette særlige timebeløb anvendes en omregningsfaktor, der fremkommer ved at dividere de 37 timer med den arbejdstid for arbejde på 2. eller 3. skift, som er fastsat ved overenskomst eller aftale.

Eksempel:

Hvis arbejdstiden på 2. skift eksempelvis er 35 timer, bliver omregningsfaktoren $37:35 = 1,057$.

Denne omregningsfaktor ganges med timemaksimum efter lovens § 50, stk. 1, der pr. 2014 er 110,14 kr. Det særlige timebeløb bliver herefter $1,057 \times 110,14 \text{ kr.} = 116,4 \text{ kr.}$

Ud over det særlige timebeløb begrænses sygedagpengenes størrelse også i disse situationer af den faktiske timeløn.

Syg under beskæftigelse på 2. skift, faktisk arbejdstid 35 timer, faktiske timeløn efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag 120 kr. (dvs. timelønnen er højere end det særlige timebeløb) Sygdommen varer 2 dage. Arbejdstid pr. sygedag skulle have været 7 timer.

Sygedagpenge for de 2 fraværsdage udgør $116,4 \text{ kr.} \times 14 = 1.630 \text{ kr.}$

Sygedagpenge i arbejdsgiverperioden beregnes altid på grundlag af det aktuelle antal fraværstimer. På 1. skift er sygedagpengebeløbet begrænset af det generelle timemaksimum. På 2. og 3. skift er sygedagpengebeløbet begrænset af det særlige timebeløb beregnet efter bekendtgørelsens § 10, stk. 3, med udgangspunkt i den konkrete overenskomst eller aftale.

Efter arbejdsgiverperioden beregnes sygedagpenge, som om der i sygeperioden altid arbejdes på 1. skift, dvs. at sygedagpenge skal udbetales for det antal timer, som svarer til normalarbejdstiden på 1. skift efter gældende overenskomst eller aftale på det pågældende område.

Eksempel:

Lønmodtageren arbejder efter holddriftsaftale, hvorefter normalarbejdstiden ved arbejde på 1. skift er 37 timer, og normalarbejdstiden ved arbejde på 2. og 3. skift er fastsat til 35 timer.

Lønmodtagerens arbejdstid er fastsat således:

	1 dag á 8 timer på 3. skift
uge 1	2 dage á 12 timer på 2. skift 1 dag á 8 timer på 1. skift
uge 2	2 dage á 12 timer på 1. skift
uge 3	4 dage á 8 timer på 3. skift
uge 4	4 dage á 8 timer på 1. skift
uge 5	5 dage á 8 timer på 2. skift

Timelønnen udgør 120 kr.

Når sygdommen indtræder ved begyndelsen af uge 1, udbetales sygedagpenge i 1. uge for 8 timer x det særlige timebeløb på 116,4 kr. for 1 dag og 12 timer x 116,4 kr. for de 2 følgende dage. I uge 2 udbetales sygedagpenge for 8 timer x 110,14 kr. for 1 dag og 12 timer x 110,14 kr. de to følgende dage. Tilsvarende beregnes for resten af arbejdsgiverperioden.

Sygedagpenge efter arbejdsgiverperioden udbetales for 37 timer x 110,14 kr., dvs. sygedagpenge udbetales med ugemaksimum.

Lønmodtagerens arbejdstid er i en del af sommerperioden fastsat således:

uge 1	5 dage á 8 timer på 2. skift 1 dag á 12 timer på 2. skift
uge 2	4 dage á 8 timer på 1. skift
uge 3	4 dage á 8 timer på 1. skift 1 dag á 12 timer på 2. skift

Når sygdommen indtræder ved begyndelsen af den uge, hvori lønmodtageren skulle have arbejdet 52 timer i 2. skift, udbetales sygedagpenge for 8 timer x 116,4 kr. i de første 5 dage og 12 timer x 116,4 kr. den 6. dag. Sygedagpenge for den følgende uge udbetales for 8 timer x 110,14 i 4 dage. Tilsvarende beregnes for resten af arbejdsgiverperioden.

Sygedagpenge efter arbejdsgiverperioden udbetales for 37 timer x 110,14 kr., dvs. sygedagpenge udbetales med ugemaksimum.

3.8 Lønmodtagere med weekend-arbejde

Efter § 10, stk. 4, i bekendtgørelsen beregnes sygedagpenge efter et særligt timebeløb for weekend-arbejde.

Ved weekend-arbejde, omfattet af bekendtgørelsen forstås arbejde, der efter gældende overenskomst som udgangspunkt

- alene udføres på lørdag/søndag og
- samtidig medfører, at den overenskomstmæssige arbejdsforpligtelse for fuldtidsarbejde er opfyldt.

Til fastsættelse af det særlige timebeløb anvendes en omregningsfaktor, der fremkommer ved at dividere den normale overenskomstmæssige arbejdstid ved dagarbejde på DA/LO-området, p.t. 37 timer, med den normale overenskomstmæssige arbejdstid for weekend-arbejde.

Hvis dette timetal eksempelvis er fastsat til 20, bliver omregningsfaktoren: $37:20 = 1,85$.

Denne omregningsfaktor ganges med timemaksimum efter lovens § 50, stk. 1.

Når der efter den gældende overenskomst er givet mulighed for, at weekend-arbejde kan udføres på andre tidspunkter end lørdag/søndag, anvendes reglerne for weekend-arbejde også ved beregning af sygedagpenge i disse situationer, når overenskomstens forudsætninger for forlæggelse af arbejdstid til weekend-arbejde er opfyldt.

Se Principafgørelse D-26-98, hvor en lønmodtager med forlagt arbejdstid på 35 timer pr. uge (natarbejde), der ifølge overenskomsten svarede til fuld beskæftigelse, havde ret til dagpenge beregnet på grundlag af en arbejdsuge på 37 timer.

Se også Principafgørelse D-17-04, hvor sygedagpenge til en kvinde med almindeligt dagarbejde skulle beregnes på grundlag af det faktiske ugentlige antal timer på 35, som kvinden skulle have arbejdet, hvis hun ikke havde været fraværende på grund af barsel. Kvinden havde en overenskomstmæssig fastsat arbejdstid på 35 timer.

3.9 Lønmodtagere med fast arbejdsturnus

Til lønmodtagere, der er beskæftiget i en bestemt arbejdsturnus med skiftende ugentlig/daglig arbejdstid, hvor arbejdstiden i enkelte uger i turnusperioden overstiger den normale overenskomstmæssige arbejdstid i timer pr. uge, kan der fra 1. fraværsdag udbetales mere end det beløb, der er nævnt i lovens § 50, stk.1.

For hele turnusperioden kan der i gennemsnit pr. arbejdstime højst udbetales det i lovens § 50, stk. 1, nævnte beløb divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge i turnusperioden, jf. 10, stk. 2 i bekendtgørelsen.

For lønmodtagere, hvor arbejdstiden for hele turnusperioden ikke overstiger det normale antal timer pr. uge, dvs. arbejdsmarkedets sædvanlige fulde arbejdstid, beregnes sygedagpenge ved at gange antallet af fraværstimer med timefortjenesten.

Eksempel:

Lønmodtageren arbejder 40 timer hver anden uge efter en på forhånd fastlagt vagtordning.

Lønmodtageren tjener 120 kr. i timen efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag.

Sygedagpengene udgør 110,14 kr. (timemaksimum) x 40 timer.

Da sygedagpenge for hele turnusperioden (2 uger) ikke overstiger 2 x ugemaksimum, vil den pågældende være berettiget til timemaksimum x 40 timer.

For lønmodtagere, hvor arbejdstiden for hele turnusperioden overstiger det normale antal arbejdstimer pr. uge ved fuldtidsbeskæftigelse, beregnes sygedagpenge på grundlag af det beløb, som er nævnt i lovens § 50, stk. 1, divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge i turnusperioden.

Sygedagpengene pr. kalenderuge kan i dette tilfælde godt overskride ugemaksimum, men må pr. time ikke overskride det beregnede timemaksimum:

$$4.075: \text{gennemsnitstimeantallet pr. uge.}$$

Eksempel:

Lønmodtageren arbejder i en 4-ugers turnus med 60 timer én uge, 30 timer den følgende uge, 30 timer i uge 3 og 40 timer i uge 4. Pågældendes timefortjeneste ligger over timemaksimum. Lønmodtageren er sygemeldt i 4 uger.

I de 4 uger beregnes timemaksimum ved at dividere ugemaksimum med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge for hele turnusperioden (dvs. 40 timer). Det beregnede timemaksimum udgør 101,86 kr.

Når sygdommen indtræder ved begyndelsen af uge 1, udbetales sygedagpenge i 1. uge for 60 x det beregnede timemaksimum. I uge 2 udbetales sygedagpenge for 30 x det beregnede timemaksimum. I uge 3 og i uge 4 udbetales der henholdsvis 30 og 40 x det beregnede timemaksimum.

Se Principafgørelse D-20-06, hvor en arbejdsgiver havde pligt til at udbetale sygedagpenge i 2 uger regnet fra 1. fraværsdag, hvor lønmodtager ifølge turnusplanen skulle have påbegyndt en 2 ugers arbejdsperiode offshore efterfulgt af 2 ugers frihed. Arbejdsgiver havde ikke ret til dagpengerefusion i den resterende del af 4-ugers turnusperioden. Arbejdstiden for hele turnusperioden oversteg det normale antal arbejdstimer pr. uge ved fuldtidsbeskæftigelse. Sygedagpengene skulle herefter beregnes på grundlag af sygedagpengenes højeste beløb divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer pr. uge i turnusperioden. Der var derfor ikke grundlag for at udbetale sygedagpengerefusion i turnusperioden.

Se Principafgørelse D-4-06, hvor nedsatte dagpenge til en lønmodtager, der arbejdede i gennemsnit 37 timer ugentlig efter en fast 6 ugers vagtplan i turnus, skulle beregnes på grundlag af de timer som lønmodtageren skulle have arbejdet, hvis hun ikke havde været delvist fraværende på grund af sygdom. Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtageren havde arbejdet 36 timer i uge 6, og at hun skulle have arbejdet 48 timer i denne uge. Der var således ret til nedsatte dagpenge, da fraværet udgjorde mere end 4 timer.

3.10 Lønmodtager med flere ansættelsesforhold omfattet af reglerne om turnus

Hvis en lønmodtager i et eller flere ansættelsesforhold er omfattet af reglerne om turnus, og pågældendes totale arbejdstid overstiger 37 timer pr. uge i gennemsnit, beregnes sygedagpengene også på grundlag af principperne i bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Dette kan belyses ved følgende 2 eksempler:

Eksempel:

Den sygemeldte har to arbejdsforhold, begge i en på forhånd fastlagt turnus over to uger.

I det ene arbejdsforhold arbejdes 40 timer i første uge og 35 timer i anden uge.

I det andet arbejdsforhold arbejdes 20 timer i første uge og 30 timer i den anden uge.

Dette giver en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på:

$40t + 35t + 20t + 30t$ dvs. i alt 125 timer : 2 uger = 62 timer.

Da den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid overstiger normal arbejdstid (37 timer) på DA/LO-området, skal der anvendes et turnustimemax. Dette beregnes på følgende måde: $4.075 \text{ kr.} : 62 \text{ timer} = 65,72 \text{ kr. pr. time}$.

I den første uge kan der udbetales for $60t \times 65,72 \text{ kr.} = 3.943 \text{ kr.}$

I den anden uge udbetales for $65t \times 65,72 \text{ kr.} = 4.272 \text{ kr.}$ eller i alt for hele turnusperioden 8.215 kr.

Dette giver et gennemsnit pr. uge på 4.107 kr.

Eksempel 2:

Den sygemeldte har to arbejdsforhold.

Det ene i en på forhånd fastlagt turnus over to uger, hvor der i den første uge arbejdes 40 timer og i anden uge 0 timer. Det andet med en fast ugentlig arbejdstid på 20 timer om ugen.

Dette giver en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på:

$40t + 0t + 20t + 20t = 80t$: 2 uger = 40 timer.

Da den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid overstiger normal arbejdstid (37 timer) på DA/LO-området, skal der anvendes turnustimemax. Dette beregnes på følgende måde: $4.075 : 40 \text{ timer} = 101,88 \text{ kr. pr. time}$.

I den første uge udbetaler kommunen for 60 timer $\times 101,88 \text{ kr.} = 6.112,50 \text{ kr.}$

I den anden uge udbetales for $20t \times 101,88 \text{ kr.} = 2.037,60 \text{ kr.}$

I alt for hele turnusperioden 8.150,1 kr. Dette giver et gennemsnit på 4.075 kr. i sygedagpenge pr. uge fra kommunen.

Overstiger den totale arbejdstid ikke 37 timer pr. uge i gennemsnit, beregnes sygedagpengene ved at gange antallet af fraværstimer pr. uge med timefortjenesten.

3.11 Arbejdsløse

Efter lovens § 51 skal lønmodtagere, der ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge, og personer, der deltager i aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og som modtager ydelse som erstatning for arbejdsløshedsdagpenge, have et beløb i sygedagpenge, som svarer til den aktuelle indtjening, dog maksimalt det højeste sygedagpengebeløb. Se Principafgørelse D-24-95.

Der skal kun udbetales sygedagpenge, i det omfang ydelserne falder væk i tilfælde af sygdom. Udbetaler a-kassen fx dagpenge under de første 14 dages sygdom til medlemmet, kan der således tidligst udbetales sygedagpenge fra kommunen fra udløbet af perioden med ret til dagpenge under sygdom.

For personer, der er ansat i et løntilskudsjob hos en offentlig arbejdsgiver, og som følge heraf arbejder på reduceret tid udgør sygedagpengene den aktuelle indtjening i løntilskudsjobbet. Se Principafgørelse 140-12.

3.12 Personer med voksenuddannelsesstøtte (SVU)

Personer, der modtager voksenuddannelsesstøtte som godtgørelse for tab af lønindtægt eller anden erhvervsindtægt end lønindtægt ved deltagelse i undervisning i arbejdstiden, vil ved sygefravær have ret til sygedagpenge, i det omfang voksenuddannelsesstøtten bortfalder på grund af sygdommen.

3.13 Supplerende arbejdsløshedsdagpenge

Når lønmodtageren ville have haft ret til supplerende arbejdsløshedsdagpenge, hvis sygdommen ikke var indtrådt, har lønmodtageren både ret til sygedagpenge på grundlag af timeindtægten under fraværet og ret til sygedagpenge fra kommunen for bortfaldet af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge under sygeperioden.

Sygedagpenge på grundlag af arbejdsløshedsdagpenge udbetales for det antal timer og med det samme beløb, som lønmodtageren kunne have fået udbetalt i supplerende arbejdsløshedsdagpenge, hvis pågældende ikke havde været syg.

Når lønmodtageren har et varierende, men kendt antal arbejdstimer fra uge til uge, således at de supplerende arbejdsløshedsdagpenge er forskellige i hver udbetalingsperiode, beregnes sygedagpengene på grundlag af timetallet ganget med timefortjenesten. Herudover beregner kommunen sygedagpenge på grundlag af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge, som den pågældende ellers ville have fået udbetalt i sygeperioden.

Se principafgørelse 76-09, hvor Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at for at beregningen af sygedagpenge kunne foretages både på baggrund af konkrete arbejdsindtægter og supplerende arbejdsløshedsdagpenge, skulle beskæftigelseskravet i begge tilfælde i henhold til sygedagpengelovens regler være opfyldt.

3.14 Delvis ledige med ikke på forhånd fastsat arbejdstid

I visse tilfælde kan arbejdsløsheds-kassen/arbejdsgiveren ikke oplyse, hvor meget den sygemeldte lønmodtager må antages at have haft ret til at modtage i supplerende arbejdsløshedsdagpenge/sygedagpenge. Sygedagpenge beregnes i disse tilfælde på grundlag af den gennemsnitlige arbejdstid/indtjening i de

sidste 4 uger før sygdommens indtræden. Kommunen skal desuden beregne sygedagpenge på grundlag af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge, som den pågældende gennemsnitligt har modtaget pr. uge i de sidste 4 uger før sygdommens indtræden, jf. bekendtgørelsens § 11.

Hvis den sygemeldte har haft delvis beskæftigelse i mindre end 4 uger før sygdommen, beregnes sygedagpengene på grundlag af et gennemsnit af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge, som den pågældende har modtaget i dette kortere tidsrum, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2.

Når dagpenge til en lønmodtager med ikke på forhånd fastsat arbejdstid efter § 8 i bekendtgørelsen bliver beregnet på grundlag af beskæftigelsen de sidste 3 afsluttede kalendermåneder inden fraværet, skal sygedagpenge på grundlag af supplerende arbejdsløshedsdagpenge alligevel beregnes på grundlag af gennemsnittet af de supplerende arbejdsløshedsdagpenge de sidste 4 uger inden fraværet.

Se principafgørelse D-8-05, hvorefter sygedagpenge til en lønmodtager i midlertidig ansættelse med varierende ugentlig arbejdstid skulle beregnes på grundlag af den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før fraværets begyndelse. Herudover var der ret til dagpenge på grundlag af det gennemsnitlige ugentlige antal timer med dagpenge fra A-kassen i de sidste 4 uger før sygdommens indtræden. Indtægten fra et afsluttet arbejdsforhold i 4-ugers perioden kunne ikke indgå i beregningen.

3.15 Kombinerede tilfælde med flere indtægtsgrundlag

Når lønmodtageren har to eller flere beskæftigelser som lønmodtager og sygemeldes i disse, har pågældende i arbejdsgiverperioden på de 30 kalenderdage ret til at få sygedagpenge fra arbejdsgiverne beregnet på grundlag af hver beskæftigelse, dvs. den mistede timeindtægt i hvert af beskæftigelsesforholdene, dog begrænset af timemaksimum.

Hvis kommunen har pligt til at beregne og udbetale sygedagpenge, f.eks. fordi lønmodtageren ikke opfylder beskæftigelseskravet over for arbejdsgiveren, men derimod beskæftigelseskravet overfor kommunen, har kommunen alene pligt til - bortset fra arbejdsturnus, herunder skiftehold og holddrift - at udbetale sygedagpenge op til det maksimale ugentlige sygedagpengebeløb, jf. lovens § 50, stk. 2. Det samme gælder, hvis arbejdsgiveren har tegnet forsikring efter lovens § 55, eller sygdommen er pådraget ved forsæt, eller der er indgået en aftale efter lovens § 56 mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren.

Hvis kommunen har pligt til at beregne og udbetale dagpenge til en lønmodtager, der har to ansættelsesforhold, hvoraf den ene arbejdsgiver ikke har arbejdsgiverforpligtelse, men lønmodtageren derimod opfylder beskæftigelseskravet overfor kommunen, har kommunen pligt til i arbejdsgiverperioden på 30 kalenderdage at beregne og udbetale sygedagpenge på grundlag af den mistede timeindtægt.

Eksempel:

En lønmodtager er ansat henholdsvis 32 timer og 8 timer pr. uge hos 2 arbejdsgivere. Den ene arbejdsgiver, som beskæftiger lønmodtageren i 32 timer pr. uge, har tegnet forsikring efter lovens § 55 og søger kommunen om refusion for dagpenge udbetalt for de 32 timer (32 gange timemaksimum).

Kommunen har i dette eksempel alene pligt til at beregne og udbetale sygedagpenge for 5 timer gange timemaksimum pr. uge i det ansættelsesforhold, hvor der ikke er arbejdsgiverforpligtelse, dvs. hvor lønmodtageren er ansat 8 timer pr. uge.

Bestemmelsen i lovens 50 stk. 2, får endvidere bl.a. betydning ved udbetaling af dagpenge fra kommunen i tilfælde af kombination af lønmodtager/selvstændig erhvervsdrivende.

3.16 Lønmodtager/forsikret selvstændig erhvervsdrivende

Hvis en selvstændig erhvervsdrivende har tegnet sygedagpengeforsikring med 2/3 sats og tillige har et ansættelsesforhold som lønmodtager hos en arbejdsgiver, der udbetaler løn eller sygedagpenge, og som ikke har ret til refusion fra kommunen, har pågældende ret til 2/3 af sygedagpengenes højeste beløb pr. uge på grundlag af forsikringen uden hensyn til, hvad pågældende får udbetalt fra arbejdsgiveren i de 2 første uger af sygefraværet. Er der tegnet sygedagpengeforsikring med 1/1 sats, vil pågældende i de 2 første uger af sygefraværet have ret til yderligere sygedagpenge fra forsikringen, hvis arbejdsfortjenesten berettiger til det.

3.17 Søgnehelligdage

Der kan ikke udbetales sygedagpenge fra kommunen på søgnehelligdage. Søgnehelligdage er helligdage, der ikke falder på en søndag. Det er Skærtorsdag, Langfredag, 2. påskedag, Store Bededag, Kristi Himmelfartsdag, 2. pinsedag. Endvidere er 1. og 2. juledag samt Nytårsdag også søgnehelligdage, forudsat de ikke falder på en søndag. Der kan således være mellem 6-9 søgnehelligdage i løbet af et kalenderår. Derimod er fx grundlovsdag og juleaftensdag ikke officielle helligdage i Danmark, og disse dage er derfor ikke søgnehelligdage.

Arbejdsgivere, der udbetaler løn under sygefraværet, vil heller ikke kunne få sygedagpengerefusion for søgnehelligdage, idet arbejdsgiverens refusionskrav er et afledt krav.

3.18 Efterlønsmodtagere og pensionister

Da efterlønsmodtagere som udgangspunkt ikke er tilknyttet arbejdsmarkedet, er de i almindelighed ikke omfattet af sygedagpengeordningen. De vil under sygeperioder fortsat kunne modtage efterløn.

Da en efterlønsmodtager imidlertid har ret til at arbejde i ubegrænset omfang mod et fradrag i efterlønnen, vil udbetaling af sygedagpenge kunne blive aktuel ved sygefravær i umiddelbar tilknytning til eller under arbejdsperioder. Sygedagpengene vil udelukkende blive beregnet på grundlag af erhvervsindtægten.

Det må i første række påhvile efterlønsmodtageren at orientere henholdsvis arbejdsgiveren og kommunen om, for hvor mange timer den pågældende kan modtage sygedagpenge.

Personer, der modtager pension, og som arbejder i et vist omfang og derfor er berettiget til sygedagpenge, hvis de opfylder beskæftigelseskravet, beregnes på grundlag af erhvervsindtægten.

3.19 Beregning – person der har pådraget sig en arbejdsskade

En person, der pådrager sig en arbejdsskade, som er anerkendt af arbejdsskademyndighederne, har ret til sygedagpenge fra 1. fraværdsdag efter arbejdsskadens indtræden, jf. lovens § 34.

Se Principafgørelse 80-13.

Arbejdsskadeforsikringsloven gælder også under udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud, under arbejde som tillidsmand, under forsøg på redning af menneskeliv, frivillig tjeneste i hjemmeværn eller civilberedskab m.v. eller ydelse af håndsrækninger. Der er således ikke noget krav om, at beskæftigelseskravet skal være opfyldt.

Personer, der ikke er fuldt beskæftiget ved erhvervsmæssigt arbejde, eller som normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse, har i visse tilfælde ret til sygedagpenge fra 1. fraværdsdag, når de kommer til skade i en af de situationer, der er nævnt ovenfor. Sygedagpengene udmåles på grundlag af en indtægt, som efter lovens § 48 fastsættes efter et skøn.

I disse tilfælde fastsætter Arbejdsskadestyrelsen bestemte årslønninger, der skal lægges til grund ved sygedagpengeberegningen. For personer, der på grund af sociale forpligtelser i hjemmet ikke udnytter deres arbejdskraft fuldt ud ved erhvervsmæssigt arbejde, kan der lægges et yderligere beløb til den faktiske indtægt. For personer uden egentligt erhverv fastsættes en fast årsløn. Denne udgør pr. 1. januar 2014 37.000 kr.

3.20. Beregning – lønmodtagere i fleksjob

3.20.1. Flexjob før den 1. januar 2013

Beregningen foretages på baggrund af det timetal, der er lagt til grund for beregningen af kommunens tilskud til arbejdsgiveren, ikke på grundlag af det faktiske timetal i fleksjobbet.

3.20.2. Flexjob oprettet den 1. januar 2013 eller derefter

Udgangspunktet er, at den sygemeldte får beregnet sygedagpenge på baggrund af den løn, der er aftalt med arbejdsgiveren.

Fx en person, der er ansat i et fleksjob med en ugentlig arbejdstid på 10 timer, svarende til en arbejdstid på 6 timer på grund af, at pågældendes arbejdsintensitet er på 60 pct.

Hvis personen er ansat med løn for 6 timer om ugen, vil den pågældende ved sygdom være berettiget til sygedagpenge for de 6 timer. Hvis personen er ansat med en nedsat løn for 10 timer (en løn, der er under overenskomstæssig sats eller den løn, der normalt udbetales for samme arbejde på arbejdspladsen), vil der være ret til sygedagpenge for de 10 timer, med sygedagpengesatsen beregnet ud fra den faktiske timeløn.

Sygedagpengene bliver suppleret med fleksløntilskuddet, jf. § 70 f, stk. 1, 2, 5 og 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det skal bemærkes, at sygedagpengelovens krav om, at det ugentlige timetal skal være mindst 4 timer, ikke gælder for personer i fleksjob.

3.21 Selvstændige erhvervsdrivende – flekstilskud

Selvstændige erhvervsdrivende, der modtager tilskud fra kommunen efter §§ 70 g og 75 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fordi de på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i virksomheden, får beregnet sygedagpenge på grundlag af arbejdsfortjenesten ved virksomheden.

Efter sygedagpengebekendtgørelsens § 5, stk. 4, regnes som en selvstændig erhvervsdrivendes indtægt alle erhvervsindtægter, som i væsentlig grad skyldes den pågældendes egen arbejdsindsats ved selvstændig erhvervsvirksomhed, og som ikke efter § 5, stk. 1-3, regnes for lønindtægt. En selvstændig erhvervsdrivende har således ikke ret til sygedagpenge på grundlag af tilskuddet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats §§ 70 g og 75.

Det er Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings opfattelse, at den selvstændige også vil være berettiget til tilskuddet under sygdom.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, den 16. december 2014

KIRSTEN BRIX PEDERSEN

/ Pernille Brandstrup